

O pewnych klasach funkcji prawie okresowych (niekoniecznie ograniczonych)

Dariusz Bugajewski

Wydział Matematyki i Informatyki
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań

Będlewo, 25-30 maja 2015

Definicja

Zbiór $E \subseteq \mathbb{R}$ nazywamy względnie gęstym w sensie Bohra, jeśli istnieje liczba $l > 0$ taka, że w każdym przedziale otwartym o długości l , zawartym w \mathbb{R} , istnieje co najmniej jeden element z E .

Funkcje prawie okresowe w sensie Bohra

Definicja

Zbiór $E \subseteq \mathbb{R}$ nazywamy względnie gęstym w sensie Bohra, jeśli istnieje liczba $l > 0$ taka, że w każdym przedziale otwartym o długości l , zawartym w \mathbb{R} , istnieje co najmniej jeden element z E .

Definicja

Funkcję ciągłą $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ nazywamy prawie okresową w sensie Bohra, jeśli dla każdego $\varepsilon > 0$ zbiór $\{\tau \in \mathbb{R} : \sup_{t \in \mathbb{R}} |f(t + \tau) - f(t)| \leq \varepsilon\}$ jest względnie gęsty w sensie Bohra.

Funkcje prawie okresowe w sensie Bohra

Definicja

Zbiór $E \subseteq \mathbb{R}$ nazywamy względnie gęstym w sensie Bohra, jeśli istnieje liczba $l > 0$ taka, że w każdym przedziale otwartym o długości l , zawartym w \mathbb{R} , istnieje co najmniej jeden element z E .

Definicja

Funkcję ciągłą $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ nazywamy prawie okresową w sensie Bohra, jeśli dla każdego $\varepsilon > 0$ zbiór $\{\tau \in \mathbb{R} : \sup_{t \in \mathbb{R}} |f(t + \tau) - f(t)| \leq \varepsilon\}$ jest względnie gęsty w sensie Bohra.

Twierdzenie (Kryterium Bochnera)

Funkcja ciągła $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ jest jednostajnie prawie okresowa wtedy i tylko wtedy, gdy dla każdego ciągu $(\tau_n)_{n \in \mathbb{N}}$, istnieje podciąg $(\tau_{n_k})_{k \in \mathbb{N}}$ taki, że $(f(t + \tau_{n_k}))_{k \in \mathbb{N}}$ jest jednostajnie zbieżny na \mathbb{R} .

Funkcje prawie okresowe w sensie Lewitana

Definicja

Funkcję ciągłą $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ nazywamy prawie okresową w sensie Lewitana, jeżeli dla każdego $\varepsilon > 0$ i dla każdego skończonego zbioru $M \subseteq \mathbb{R}$, istnieje względnie gęsty zbiór E w \mathbb{R} taki, że

$$E - E \subseteq \{\tau \in \mathbb{R} : |f(t + \tau) - f(t)| < \varepsilon \text{ dla wszystkich } t \in M\}.$$

Funkcje prawie okresowe w sensie Lewitana

Definicja

Funkcję ciągłą $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ nazywamy prawie okresową w sensie Lewitana, jeżeli dla każdego $\varepsilon > 0$ i dla każdego skończonego zbioru $M \subseteq \mathbb{R}$, istnieje względnie gęsty zbiór E w \mathbb{R} taki, że

$$E - E \subseteq \{\tau \in \mathbb{R} : |f(t + \tau) - f(t)| < \varepsilon \text{ dla wszystkich } t \in M\}.$$

Rozważmy funkcję $f(t) = 2 + \cos(t) + \cos(\sqrt{2}t)$ dla $t \in \mathbb{R}$.

- Funkcja f jest jednostajnie prawie okresowa.
- Funkcja $1/f$ jest prawie okresowa w sensie Lewitana oraz nieograniczona.
- Funkcja $\sin(f)$ jest prawie okresowa w sensie Lewitana oraz ograniczona.

Funkcje prawie okresowe w sensie Lewitana

Twierdzenie

Niech $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ będzie funkcją ciągłą. NWSR:

- funkcja f jest prawie okresowa w sensie Lewitana;
- dla każdego ciągu $(\tau_n)_{n \in \mathbb{N}}$ istnieje podciąg $(\tau_{n_k})_{k \in \mathbb{N}}$ taki, że

$$\lim_{\min\{l,k\} \rightarrow \infty} f(t + \tau_{n_k} - \tau_{n_l}) = f(t) \text{ dla każdego } t \in \mathbb{R};$$

- funkcja $f: (\mathbb{R}, \mathcal{B}) \rightarrow (\mathbb{R}, \mathcal{E})$ jest ciągła; \mathcal{B} oraz \mathcal{E} oznaczają tutaj odpowiednio topologię Bohra oraz topologię euklidesową.

Funkcje prawie okresowe w sensie Lewitana

Twierdzenie

Niech $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ będzie funkcją ciągłą. NWSR:

- funkcja f jest prawie okresowa w sensie Lewitana;
- dla każdego ciągu $(\tau_n)_{n \in \mathbb{N}}$ istnieje podciąg $(\tau_{n_k})_{k \in \mathbb{N}}$ taki, że

$$\lim_{\min\{l,k\} \rightarrow \infty} f(t + \tau_{n_k} - \tau_{n_l}) = f(t) \text{ dla każdego } t \in \mathbb{R};$$

- funkcja $f: (\mathbb{R}, \mathcal{B}) \rightarrow (\mathbb{R}, \mathcal{E})$ jest ciągła; \mathcal{B} oraz \mathcal{E} oznaczają tutaj odpowiednio topologię Bohra oraz topologię euklidesową.

Definicja

Topologią Bohra na \mathbb{R} nazywamy najmocniejszą topologię, słabszą niż topologia euklidesowa, przy której \mathbb{R} jest całkowicie ograniczoną grupą topologiczną.

Podstawowe własności funkcji LAP

- Jeśli f, g są funkcjami LAP, to wówczas $f \pm g$ oraz $f \cdot g$ są również funkcjami LAP.

Podstawowe własności funkcji LAP

- Jeśli f, g są funkcjami LAP, to wówczas $f \pm g$ oraz $f \cdot g$ są również funkcjami LAP.
- Jeśli f is funkcją LAP oraz $f(t) \neq 0$ dla każdego $t \in \mathbb{R}$, to $1/f$ jest również funkcją LAP.

Podstawowe własności funkcji LAP

- Jeśli f, g są funkcjami LAP, to wówczas $f \pm g$ oraz $f \cdot g$ są również funkcjami LAP.
- Jeśli f is funkcją LAP oraz $f(t) \neq 0$ dla każdego $t \in \mathbb{R}$, to $1/f$ jest również funkcją LAP.
- Granica jednostajnie zbieżnego ciągu $(f_n)_{n \in \mathbb{N}}$ funkcji LAP jest funkcją LAP.

Podstawowe własności funkcji LAP

- Jeśli f, g są funkcjami LAP, to wówczas $f \pm g$ oraz $f \cdot g$ są również funkcjami LAP.
- Jeśli f is funkcją LAP oraz $f(t) \neq 0$ dla każdego $t \in \mathbb{R}$, to $1/f$ jest również funkcją LAP.
- Granica jednostajnie zbieżnego ciągu $(f_n)_{n \in \mathbb{N}}$ funkcji LAP jest funkcją LAP.
- Jeśli f jest funkcją LAP i $g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ jest funkcją ciągłą, to superpozycja $g \circ f$ jest funkcją LAP.

Twierdzenie

$(LAP(\mathbb{R}), d)$ jest zupełną przestrzenią metryczną, gdzie

$$d(f, g) = \min\{1, \|f - g\|_{\infty}\} \quad \text{dla } f, g \in LAP(\mathbb{R}).$$

Twierdzenie

$(LAP(\mathbb{R}), d)$ jest zupełną przestrzenią metryczną, gdzie

$$d(f, g) = \min\{1, \|f - g\|_{\infty}\} \quad \text{dla } f, g \in LAP(\mathbb{R}).$$

Topologia zbieżności jednostajnej na przestrzeni $LAP(\mathbb{R})$ nie jest liniowa, ponieważ mnożenie przez skalary nie jest ciągłe.

Twierdzenie

$(LAP(\mathbb{R}), d)$ jest zupełną przestrzenią metryczną, gdzie

$$d(f, g) = \min\{1, \|f - g\|_\infty\} \quad \text{dla } f, g \in LAP(\mathbb{R}).$$

Topologia zbieżności jednostajnej na przestrzeni $LAP(\mathbb{R})$ nie jest liniowa, ponieważ mnożenie przez skalary nie jest ciągłe.

Twierdzenie

Dla dowolnej funkcji ciągłej $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ istnieje ciąg $(f_n)_{n \in \mathbb{N}}$ funkcji LAP, który jest niemal jednostajnie zbieżny do f , to znaczy $(f_n)_{n \in \mathbb{N}}$ zbiega do f , jednostajnie na każdym zwartym podzbiore zbioru \mathbb{R} .

Niech \mathcal{L} będzie σ -algebrą podzbiorów zbioru \mathbb{R} , które są mierzalne w sensie Lebesgue'a, μ – miarą Lebesgue'a na \mathcal{L} oraz niech $L^0(\mathbb{R})$ będzie przestrzenią wszystkich \mathcal{L} -mierzalnych funkcji $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$.

Funkcje μ -prawie okresowe

Niech \mathcal{L} będzie σ -algebrą podzbiorów zbioru \mathbb{R} , które są mierzalne w sensie Lebesgue'a, μ – miarą Lebesgue'a na \mathcal{L} oraz niech $L^0(\mathbb{R})$ będzie przestrzenią wszystkich \mathcal{L} -mierzalnych funkcji $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$.

Definicja

Funkcję $f \in L^0(\mathbb{R})$ nazywamy μ -prawie okresową, jeżeli dla każdego $\varepsilon > 0$ oraz $\eta > 0$, zbiór

$$\left\{ \tau \in \mathbb{R} : \sup_{u \in \mathbb{R}} \mu(\{x \in [u, u+1] : |f(t+\tau) - f(t)| \geq \eta\}) \leq \varepsilon \right\}$$

jest względnie gęsty. Symbolem $M(\mathbb{R})$ oznaczamy będziemy zbiór wszystkich funkcji μ -prawie okresowych.

Dla $\eta > 0$ oraz $f, g \in L^0(\mathbb{R})$ definiujemy

$$D(\eta; f, g) := \sup_{u \in \mathbb{R}} \mu(\{x \in [u, u + 1] : |f(x) - g(x)| \geq \eta\}).$$

Dla $\eta > 0$ oraz $f, g \in L^0(\mathbb{R})$ definiujemy

$$D(\eta; f, g) := \sup_{u \in \mathbb{R}} \mu(\{x \in [u, u+1] : |f(x) - g(x)| \geq \eta\}).$$

Definicja

Ciąg $(f_n)_{n \in \mathbb{N}}$, gdzie $f_n \in L^0(\mathbb{R})$ dla $n \in \mathbb{N}$, nazywamy D -zbieżnym do funkcji $f \in L^0(\mathbb{R})$, jeśli spełniony jest następujący warunek:

$$\forall \varepsilon > 0 \quad \forall \eta > 0 \quad \exists N \in \mathbb{N} \quad \forall n > N \quad D(\eta; f_n, f) < \varepsilon.$$

Funkcję f nazywamy D -granicą ciągu $(f_n)_{n \in \mathbb{N}}$.

- Niech $(\lambda_n)_{n \in \mathbb{N}}$ będzie dowolnym ciągiem liczb dodatnich, zbieżnym do zera. Definiujemy

$$L_b^0(\mathbb{R}) = \left\{ f \in L^0(\mathbb{R}) : \lim_{n \rightarrow \infty} \sup_{u \in \mathbb{R}} \mu(\{x \in [u, u+1] : |f(x)| \geq \frac{1}{\lambda_n}\}) = 0 \right\}.$$

Jeśli f jest μ -prawie okresowa, to $f \in L_b^0(\mathbb{R})$.

Własności funkcji μ -prawie okresowych

- Niech $(\lambda_n)_{n \in \mathbb{N}}$ będzie dowolnym ciągiem liczb dodatnich, zbieżnym do zera. Definiujemy

$$L_b^0(\mathbb{R}) = \left\{ f \in L^0(\mathbb{R}) : \limsup_{n \rightarrow \infty} \mu(\{x \in [u, u+1] : |f(x)| \geq \frac{1}{\lambda_n}\}) = 0 \right\}.$$

Jeśli f jest μ -prawie okresowa, to $f \in L_b^0(\mathbb{R})$.

- Jeśli f, g są funkcjami μ -prawie okresowymi, to wówczas $f \pm g$ oraz $f \cdot g$ są również funkcjami μ -prawie okresowymi.

Własności funkcji μ -prawie okresowych

- Niech $F: \Omega \rightarrow \mathbb{C}$, gdzie $\Omega = \{x + iy \in \mathbb{C} : -a < y < a\}$, $a > 0$, będzie ograniczoną funkcją holomorficzną. Załóżmy, że funkcja $g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ dana wzorem $g(x) = F(x)$ dla $x \in \mathbb{R}$ jest prawie okresowa w sensie Bohra. Wówczas funkcja f zdefiniowana wzorem

$$f(x) = \begin{cases} \frac{1}{g(x)} & \text{dla } x \in \mathbb{R} \text{ takich, że } g(x) \neq 0, \\ 0 & \text{dla } x \in \mathbb{R} \text{ takich, że } g(x) = 0, \end{cases}$$

jest μ -prawie okresowa.

Własności funkcji μ -prawie okresowych

- Niech $F: \Omega \rightarrow \mathbb{C}$, gdzie $\Omega = \{x + iy \in \mathbb{C} : -a < y < a\}$, $a > 0$, będzie ograniczoną funkcją holomorficzną. Załóżmy, że funkcja $g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ dana wzorem $g(x) = F(x)$ dla $x \in \mathbb{R}$ jest prawie okresowa w sensie Bohra. Wówczas funkcja f zdefiniowana wzorem

$$f(x) = \begin{cases} \frac{1}{g(x)} & \text{dla } x \in \mathbb{R} \text{ takich, że } g(x) \neq 0, \\ 0 & \text{dla } x \in \mathbb{R} \text{ takich, że } g(x) = 0, \end{cases}$$

jest μ -prawie okresowa.

- Jeśli ciąg $(f_n)_{n \in \mathbb{N}}$ funkcji μ -prawie okresowych jest D -zbieżny do funkcji $f \in L^0(\mathbb{R})$, to $f \in M(\mathbb{R})$.

Definicja

Funkcjonał $|\cdot| : L^0(\mathbb{R}) \rightarrow \mathbb{R}_+$ definiujemy wzorem

$$|f| = \sup_{u \in \mathbb{R}} \int_u^{u+1} \frac{|f(t)|}{1 + |f(t)|} dt, \quad \text{gdzie } f \in L^0(\mathbb{R}).$$

Definicja

Funkcjonał $|\cdot| : L^0(\mathbb{R}) \rightarrow \mathbb{R}_+$ definiujemy wzorem

$$|f| = \sup_{u \in \mathbb{R}} \int_u^{u+1} \frac{|f(t)|}{1 + |f(t)|} dt, \quad \text{gdzie } f \in L^0(\mathbb{R}).$$

Przy pomocy powyższego funkcyjonału definiujemy w klasyczny sposób metrykę na $L^0(\mathbb{R})$, która po obcięciu do $L_b^0(\mathbb{R})$ jest zupełna. Ponadto można udowodnić, że ciąg $(f_n)_{n \in \mathbb{N}}$, gdzie $f_n \in L^0(\mathbb{R})$ dla $n \in \mathbb{N}$, jest D-zbieżny do funkcji $f \in L^0(\mathbb{R})$ wtedy i tylko wtedy, gdy $(f_n)_{n \in \mathbb{N}}$ jest zbieżny do f względem metryki generowanej przez ten funkcyjonał.

Definicja

Funkcjonał $|\cdot| : L^0(\mathbb{R}) \rightarrow \mathbb{R}_+$ definiujemy wzorem

$$|f| = \sup_{u \in \mathbb{R}} \int_u^{u+1} \frac{|f(t)|}{1 + |f(t)|} dt, \quad \text{gdzie } f \in L^0(\mathbb{R}).$$

Przy pomocy powyższego funkcyjonału definiujemy w klasyczny sposób metrykę na $L^0(\mathbb{R})$, która po obcięciu do $L_b^0(\mathbb{R})$ jest zupełna. Ponadto można udowodnić, że ciąg $(f_n)_{n \in \mathbb{N}}$, gdzie $f_n \in L^0(\mathbb{R})$ dla $n \in \mathbb{N}$, jest D-zbieżny do funkcji $f \in L^0(\mathbb{R})$ wtedy i tylko wtedy, gdy $(f_n)_{n \in \mathbb{N}}$ jest zbieżny do f względem metryki generowanej przez ten funkcyjonał.

Przestrzeń $(M(\mathbb{R}), |\cdot|)$ jest domkniętą podprzestrzenią zupełnej przestrzeni $(L_b^0(\mathbb{R}), |\cdot|)$, co oczywiście implikuje, że jest to przestrzeń zupełna.

Twierdzenie

Operator superpozycji F , generowany przez funkcję $f: \mathbb{R} \times \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, działa w przestrzeni $(LAP(\mathbb{R}), d)$ i jest jednostajnie ciągły wtedy i tylko wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

- dla każdego $u \in \mathbb{R}$ funkcja $s \mapsto f(s, u)$ jest funkcją LAP;
- funkcja $u \mapsto f(t, u)$ jest jednostajnie ciągła na \mathbb{R} , jednostajnie względem $t \in \mathbb{R}$, to znaczy dla każdego $\varepsilon > 0$ istnieje $\delta > 0$ takie, że $\sup_{t \in \mathbb{R}} |f(t, u) - f(t, v)| < \varepsilon$, jeśli tylko $|u - v| < \delta$ dla $u, v \in \mathbb{R}$.

Twierdzenie

Niech $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ będzie ograniczoną funkcją LAP oraz niech $g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ będzie funkcją całkowalną w sensie Lebesgue'a. Wówczas splot $f * g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ jest ograniczony i prawie okresowy w sensie Lewitana.

Twierdzenie

Niech $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ będzie ograniczoną funkcją LAP oraz niech $g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ będzie funkcją całkowalną w sensie Lebesgue'a. Wówczas splot $f * g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ jest ograniczony i prawie okresowy w sensie Lewitana.

Nie istnieje nietrywialna oraz ograniczona funkcja LAP, która byłaby całkowalna w sensie Lebesgue'a z p -tą potęgą, gdzie $1 < p < +\infty$.

Twierdzenie

Niech $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ będzie ograniczoną funkcją LAP oraz niech $g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ będzie funkcją całkowalną w sensie Lebesgue'a. Wówczas splot $f * g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ jest ograniczony i prawie okresowy w sensie Lewitana.

Nie istnieje nietrywialna oraz ograniczona funkcja LAP, która byłaby całkowalna w sensie Lebesgue'a z p -tą potęgą, gdzie $1 < p < +\infty$.

Uwaga

Splot nieograniczonej funkcji LAP z funkcją całkowalną w sensie Lebesgue'a może nie istnieć.

Splot funkcji μ -prawie okresowych

Uwaga

Splot funkcji μ -prawie okresowej z funkcją całkowalną w sensie Lebesgue'a może nie istnieć.

Splot funkcji μ -prawie okresowych

Uwaga

Splot funkcji μ -prawie okresowej z funkcją całkowalną w sensie Lebesgue'a może nie istnieć.

Uwaga

Istnienie splotu funkcji μ -prawie okresowej z funkcją całkowalną w sensie Lebesgue'a nie musi implikować, że jest on funkcją μ -prawie okresową.

Definicja

Funkcję $g_\lambda: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, gdzie $\lambda < 0$, określamy wzorem

$$g_\lambda(x) = \begin{cases} e^{\lambda x} & \text{dla } x \geq 0, \\ 0 & \text{dla } x < 0. \end{cases}$$

Spot funkcji μ -prawie okresowych

Definicja

Funkcję $g_\lambda: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, gdzie $\lambda < 0$, określamy wzorem

$$g_\lambda(x) = \begin{cases} e^{\lambda x} & \text{dla } x \geq 0, \\ 0 & \text{dla } x < 0. \end{cases}$$

Twierdzenie

Jeśli funkcja μ -prawie okresowa f spełnia warunek

$$\forall \varepsilon > 0 \quad \exists \delta > 0 \quad \forall u \in \mathbb{R} \quad \forall A \subseteq [u, u+1]$$

$$\mu(A) \leq \delta \implies \int_A |f(t)| dt \leq \varepsilon,$$

to spłot $f * g_\lambda$ istnieje dla każdego $x \in \mathbb{R}$ i jest on funkcją prawie okresową w sensie Bohra.

Definicja

Funkcję $g_\lambda: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, gdzie $\lambda < 0$, określamy wzorem

$$g_\lambda(x) = \begin{cases} e^{\lambda x} & \text{dla } x \geq 0, \\ 0 & \text{dla } x < 0. \end{cases}$$

Splot funkcji μ -prawie okresowych

Definicja

Funkcję $g_\lambda: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, gdzie $\lambda < 0$, określamy wzorem

$$g_\lambda(x) = \begin{cases} e^{\lambda x} & \text{dla } x \geq 0, \\ 0 & \text{dla } x < 0. \end{cases}$$

Twierdzenie

Niech f będzie nieujemną funkcją μ -prawie okresową. Jeśli splot $f * g_\lambda$ istnieje oraz

$$\sup_{u \in \mathbb{R}} \int_u^{u+1} f(t) dt = +\infty,$$

to nie jest on funkcją μ -prawie okresową.

Twierdzenie

Dla każdego $\lambda < 0$ zachodzi

$$\lim_{t \rightarrow +\infty} \frac{e^{\lambda t}}{2 + \cos(t) + \cos(\sqrt{2}t)} = 0.$$

Twierdzenie

Dla każdego $\lambda < 0$ zachodzi

$$\lim_{t \rightarrow +\infty} \frac{e^{\lambda t}}{2 + \cos(t) + \cos(\sqrt{2}t)} = 0.$$

Bezpośredni dowód powyższego faktu nie jest trywialny i jest on oparty na subtelnym zastosowaniu aproksymacji diofantycznych oraz następującego kryterium.

Twierdzenie

Niech $a \in \mathbb{R}$ oraz niech $f, g: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ będą takie, że:

- funkcja f jest niemalejąca oraz $f(t) \geq 0$ na $(a, +\infty)$;
- funkcja g jest ciągła oraz $g(t) > 0$ na $(a, +\infty)$;
- wszystkie punkty w $(a, +\infty)$, w których g osiąga minimum lokalne, tworzą ciąg rosnący $(a_n)_{n \in \mathbb{N}}$, rozbieżny do $+\infty$.

Wtedy

$$\lim_{n \rightarrow +\infty} \frac{f(a_n)}{g(a_{n+1})} = 0 \quad \implies \quad \lim_{t \rightarrow +\infty} \frac{f(t)}{g(t)} = 0.$$

Twierdzenie

Dla każdego $\lambda < 0$ zachodzi

$$\lim_{t \rightarrow +\infty} \frac{e^{\lambda t}}{2 + \cos(t) + \cos(\sqrt{2}t)} = 0.$$

Twierdzenie

Dla każdej funkcji $f: \mathbb{R} \rightarrow (0, +\infty)$, każdego $a \in \mathbb{R}$ oraz każdego $\varepsilon > 0$ istnieją $b \in \mathbb{R}$ oraz ciąg $(t_n)_{n \in \mathbb{N}}$ rozbieżny do $+\infty$ i taki, że

$$|a - b| < \varepsilon \quad \text{oraz} \quad \lim_{n \rightarrow +\infty} \frac{f(t_n)}{2 + \cos(t_n) + \cos(bt_n)} = +\infty.$$

Rozważmy równanie różniczkowe liniowe pierwszego rzędu postaci

$$x'(t) = \lambda x(t) + f(t), \quad t \in \mathbb{R}.$$

Rozważmy równanie różniczkowe liniowe pierwszego rzędu postaci

$$x'(t) = \lambda x(t) + f(t), \quad t \in \mathbb{R}.$$

Twierdzenie

Niech $f \in LAP_b(\mathbb{R})$ oraz niech $\lambda < 0$. Wówczas powyższe równanie posiada ograniczone rozwiązanie LAP dane wzorem

$$x(t) = \int_{-\infty}^t e^{\lambda(t-s)} f(s) ds, \quad t \in \mathbb{R}. \quad (S)$$

Rozważmy semiliniowe równanie różniczkowe pierwszego rzędu

$$x'(t) = \lambda x(t) + f(t, x(t)), \quad t \in \mathbb{R}.$$

Rozważmy semiliniowe równanie różniczkowe pierwszego rzędu

$$x'(t) = \lambda x(t) + f(t, x(t)), \quad t \in \mathbb{R}.$$

Założmy, że ograniczona funkcja $f: \mathbb{R} \times \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ jest taka, że:

- dla każdego $u \in \mathbb{R}$ funkcja $t \mapsto f(t, u)$ jest LAP;
- istnieje $L > 0$ takie, że $|f(t, u) - f(t, w)| \leq L|u - w|$ dla wszystkich $t, u, w \in \mathbb{R}$.

Rozważmy semiliniowe równanie różniczkowe pierwszego rzędu

$$x'(t) = \lambda x(t) + f(t, x(t)), \quad t \in \mathbb{R}.$$

Założmy, że ograniczona funkcja $f: \mathbb{R} \times \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ jest taka, że:

- dla każdego $u \in \mathbb{R}$ funkcja $t \mapsto f(t, u)$ jest LAP;
- istnieje $L > 0$ takie, że $|f(t, u) - f(t, w)| \leq L|u - w|$ dla wszystkich $t, u, w \in \mathbb{R}$.

Twierdzenie

Przy powyższych założeniach, jeśli $\lambda < 0$ oraz $L < |\lambda|$, to semiliniowe równanie różniczkowe posiada jedyne prawie automorficzne rozwiązanie (w sensie Bochnera).

Rozważmy równanie różniczkowe liniowe pierwszego rzędu postaci

$$x'(t) = \lambda x(t) + f(t), \quad t \in \mathbb{R},$$

gdzie $\lambda < 0$ oraz funkcja $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ jest ciągła i μ -prawie okresowa.

Rozważmy równanie różniczkowe liniowe pierwszego rzędu postaci

$$x'(t) = \lambda x(t) + f(t), \quad t \in \mathbb{R},$$

gdzie $\lambda < 0$ oraz funkcja $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ jest ciągła i μ -prawie okresowa.

Przypomnijmy również, że przez (S) oznaczyliśmy następującą funkcję

$$x(t) = \int_{-\infty}^t e^{\lambda(t-s)} f(s) ds, \quad t \in \mathbb{R}.$$

Rozważmy równanie różniczkowe liniowe pierwszego rzędu postaci

$$x'(t) = \lambda x(t) + f(t), \quad t \in \mathbb{R},$$

gdzie $\lambda < 0$ oraz funkcja $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ jest ciągła i μ -prawie okresowa.

Twierdzenie

Przy powyższych założeniach, zachodzi jedna z następujących możliwości:

- funkcja (S) jest μ -prawie okresowym rozwiązaniem powyższego równania;
- funkcja (S) jest rozwiązaniem powyższego równania, ale nie jest μ -prawie okresowa;
- funkcja (S) nie jest rozwiązaniem powyższego równania.

- 1 S. Bochner, *Beiträge zur Theorie der fastperiodischen Funktionen, I. Teil: Funktionen einer Variablen*, Math. Ann. **96** (1927), 119–147.
- 2 D. Bugajewski, X.-X. Gan, P. Kasprzak, *Mappings of higher order and nonlinear equations in some spaces of almost periodic functions*, Nonlinear Anal. Theory, Methods and Applications **75** (2012), 5294–5310.
- 3 D. Bugajewski, A. Nawrocki, *Some remarks on almost periodic functions in view of the Lebesgue measure with applications to linear differential equations*, submitted.
- 4 S. Stoiński, *Almost periodic functions in the Lebesgue measure*, Comment. Math. Prace Mat. **34** (1994), 189–198.
- 5 S. Stoiński, *Funkcje prawie okresowe*, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2008.

Dziękuję
za
uwagę